Küçük Kızıl Tilki

Aysel Banu YAVUZAL

Küçük Kızıl Tilki

Aysel Banu YAVUZAL

Güneş ışınlarının ateş böcekleri gibi dans ettiği büyülü bir ormanda küçük kızıl bir tilki yaşardı. Kürkü parlak kızıl-kahverengi, göğsü ve burnu yumuşak krem rengiydi. Boğazına bağlanmış küçük mavi bir boyun atkısı vardı. Kehribar rengi gözleri merakla parıldıyor, beyaz uçlu kuyruğu uzun çam ağaçlarını ve pırıl pırıl dereleri keşfederken mutlulukla sallanıyordu.

Bir sabah küçük tilki eski ahşap köprünün yanında bir yabancı buldu. Yumuşak çikolata kahvesi kürklü ve açık krem rengi boğaz lekesi olan bir ağaç sansarıydı. Örgü askılı küçük yeşil bir çantası vardı. Koyu renk gözleri parlak ama utangaçtı. "Merhaba," dedi tilki nazikçe. "Ben Küçük Kızıl Tilki. Senin adın ne?" Ağaç sansarı fısıldadı: "Ben Ağaç Sansarı."

İki genç hayvan birlikte ormanda yürüdüler. Tilki Ağaç Sansarı'na en sevdiği yerleri gösterdi: yosunlu bir kütük, yabani meyvelerle dolu bir alan ve fokurdayan bir dere. Ağaç Sansarı tilkiye devrilmiş bir dalın üzerinde nasıl dengede durulacağını gösterdi. "Çok çeviksin," dedi tilki. Ağaç Sansarı gülümsedi. "Sen de çok naziksin," diye yanıtladı. Hikâyeler ve kahkahalar paylaşarak arkadaş oldular.

O gece ormanın içinden korkunç bir fırtına geçti. Gök gürledi ve yağmur bardaktan boşanırcasına yağdı. Derinin üzerindeki eski ahşap köprü gıcırdadı ve çatladı. Yüksek bir çatırtıyla köprü parçalandı. Ertesi sabah orman hayvanları derenin kıyısında toplandı. "Eyvah!" diye bağırdı kırmızı örgü atkısını takmış Kirpi. "Şimdi nasıl karşıya geçeceğiz?"

Gri-kahverengi benekli tüyleri ve yuvarlak gözlükleriyle bilge yaşlı Baykuş aşağı süzüldü. "Köprü kırıldı," dedi nazikçe. "Ama birlikte onarabiliriz." Küçük Kızıl Tilki öne çıktı. "Ben yardım ederim!" dedi. Ağaç Sansarı başını salladı. "Ben de," dedi yumuşak bir sesle. Kirpi minik patilerini çırptı. "Yaşasın!" diye sevindi. "Ama acele etmeliyiz. Karşıya geçmek için sabırsızlanıyorum!"

Küçük Kızıl Tilki ve Ağaç Sansarı işe koyuldular. Tilki sağlam dallar bulmak için ormana koştu. Onları tek tek ağzında taşıdı, kızıl kürkü çabayla diken diken oldu. Ağaç Sansarı yeşil çantasını açtı ve uzun, sağlam bir ip çıkardı. "Dalları birbirine bağlarım," dedi. "Sen onları bana getir." Yan yana çalıştılar.

İş zordu. Bazı dallar ağırdı ve tilkinin patileri ağrıyordu. Ama durmadı. Ağaç Sansarı her dalı sıkıca bağladı, çevik patileri hızla hareket ediyordu. "Harika gidiyorsun!" diye cesaretlendirdi tilki. "Sen de," diye yanıtladı o. Baykuş yukarıdan izledi, altın rengi gözleri parlıyordu. "Güven eylemlerle inşa edilir," dedi bilgece. İki arkadaş çalışmaya devam etti.

Çalışırlarken bir kalabalık orman hayvanı toplandı. Sincaplar cıvıldadı, tavşanlar zıpladı ve bir porsuk ağacın arkasından baktı. Kirpi kırmızı atkısını daha sıkı sardı ve umutla izledi. "Gerçekten yapıyorlar!" diye ciyakladı. Tilki ve ağaç sansarı durmadı. Gün batmadan bitirmek istiyorlardı. Köprü şekillenmeye başladı, sağlam ve güvenli.

Sonunda son dal bağlandı. Küçük Kızıl Tilki soluk soluğa geri çekildi. Ağaç Sansarı alnını sildi. Köprü onarılmıştı! Eskisinden bile daha sağlam görünüyordu. "Başardık!" diye bağırdı tilki. "Birlikte başardık!" Ağaç Sansarı gülümsedi, utangaçlığı geçmişti. Orman hayvanları sevinçle bağırdı. Kirpi köprüden ilk geçen oldu, minik ayakları ahşabın üzerinde tıpırdadı.

O akşam tüm hayvanlar yeni köprünün yanında piknik için toplandı. Meyveler, fındıklar ve tatlı bal getirdiler. Baykuş iki arkadaşa kadeh kaldırdı. "Birlikte çalıştığımızda güvenin büyüdüğünü bize gösterdiniz," dedi. Küçük Kızıl Tilki Ağaç Sansarı'na baktı. "Eylemlerin sözlerden daha yüksek sesle konuştuğunu öğrendim," dedi. Ağaç Sansarı başını salladı. "Ben de dostluğun inşa etmeye değer olduğunu öğrendim."

O günden sonra Küçük Kızıl Tilki ve Ağaç Sansarı en iyi arkadaş oldular. Her gün köprüden geçtiler, bazen başkaları için malzeme taşıdılar. Orman daha mutlu bir yerdi. Kirpi sık sık onlara katılırdı, kırmızı atkısı dalgalanırdı. Ve ne zaman birinin yardıma ihtiyacı olsa, tilki ve ağaç sansarı oradaydı, yardım eli uzatmaya hazır.

Baykuş onları dalından izledi. "Güven her seferinde bir iyilikle inşa edilir," dedi ormana. Küçük kızıl tilki ve ağaç sansarı herkese, birlikte çalıştıklarında küçük hayvanların bile büyük işler başarabileceğini göstermişti. Ve büyülü orman sıcaklık ve dostlukla parıldadı.

Güneşli bir sabah Küçük Kızıl Tilki ve Ağaç Sansarı derenin kenarında oturdular. "İlk tanıştığımız zamanı hatırlıyor musun?" diye sordu tilki. Ağaç Sansarı kıkırdadı. "Çok meraklıydın," dedi. "Sen de çok utangaçtın," diye yanıtladı o. İkisi de güldü. Köprü arkalarında sapasağlam duruyordu, dostluklarının ve güvenlerinin simgesi olarak.

Kirpi zıplayarak geldi, kırmızı atkısı hopluyordu. "Köprü hâlâ mükemmel!" dedi. "Sizin sayenizde." Küçük Kızıl Tilki beyaz uçlu kuyruğunu salladı. "Bu bir ekip işiydi," dedi. Ağaç Sansarı yeşil çantasını düzeltti. "Ve eğlendik," diye ekledi. Hepsi birlikte çalışmanın en güzel kısmı olduğunda hemfikirdi.

O gece orman hayvanları bir piknik daha yaptı. Ay parlak bir şekilde parlıyordu ve ateş böcekleri dans ediyordu. Baykuş minik bir meşe palamudu kadehini kaldırdı. "Küçük Kızıl Tilki ve Ağaç Sansarı'na," dedi. "Bize güvenin eylemlerle inşa edildiğini gösterdikleri için." Herkes sevinçle bağırdı. Küçük tilki ve ağaç sansarı birbirlerine gülümsediler. Dostluklarının sonsuza dek süreceğini biliyorlardı.

Ve böylece, büyülü ormanda, küçük kızıl tilki ve ağaç sansarı mutlu bir şekilde yaşadılar. Güvenin yalnızca bir sözcük değil, her seferinde bir dal inşa edilen bir şey olduğunu öğrenmişlerdi. Ve ne zaman bir köprüden geçerseniz, hatırlayın: o köprü, birbirine inanan iki küçük arkadaş tarafından inşa edilmiş olabilir.